

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6223200053
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6223200053.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne: P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. XXX, právne zastúpená JUDr. Denisou Veselou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. XXX, právne zastúpený Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom nám. A. H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, v konaní o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/1/2023 - 20 zo dňa 11.01. 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku o nariadení neodkladného opatrenia p o t v r d z u j e.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobkyňu trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyňu na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom civilnom konaní, trestnom konaní alebo v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch (I. výrok) a priznal žalobkyňu proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že už v minulosti bolo rovnakému návrhu nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/22/2021 - 22 zo dňa 13.05.2021, vykonateľným dňa 21.05.2021 a právoplatným dňa 11.10.2021. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/74/2021 - 100 zo dňa 29.09.2021. Následne žalovaný zmenil svoje správanie, učinil úprimnú ľútosť nad svojím konaním a prejavil záujem o obnovenie manželského spolužitia aj s poukazom na najlepší záujem maloletých detí pochádzajúcich z manželského vzťahu. Žalobkyňa preto, nakoľko mala tiež záujem, aby maloleté deti vyrastali v harmonickom prostredí a v úplnej rodine, navrhla zrušenie predmetného neodkladného opatrenia. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/22/2021 - 128 zo dňa 31.03.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 11.05.2022 bolo predmetné neodkladné opatrenie zrušené. V septembri 2022 však došlo k opätovnému ukončeniu manželského spolužitia, nakoľko žalovaný sa znova správal k nej agresívne, dochádzalo z jeho strany k psychickému teroru a násiliu, ktoré pretrváva do súčasnosti.

Dňa 25.09.2022 bola nútená tajne sa odsťahovať zo spoločnej domácnosti aj s dcérami. Syn zostal s otcom, nakoľko otec syna negatívnym spôsobom ovplyvňuje, manipuluje ho proti nej a bráni jej v styku so synom. Žalovaný sa jej neustále vyhráža, je násilný, nahráva si ju na mobilný telefón, vyhotovuje obrazové a obrazovo-zvukové záznamy bez jej súhlasu, verejne ju ponižuje pred učiteľmi detí, ostatnými rodičmi a jeho kamarátmi, obťažuje ju svojimi telefonátmi a SMS správami, na sociálnych sieťach o nej šíri nepravdy a lži, sleduje ju na svojom motorovom vozidle, kontroluje ju, či je doma, skrýva sa tak, že ju vystraší, dokonca hodil po nej zámok z dverí a musela ísť na ošetrenie. Ona sa snaží odovzdávať mu dcéry za účelom styku pravidelne, avšak veľmi sa ho bojí, jeho správanie je znovu nevyšpytateľné a toto konanie ovplyvňuje aj správanie detí. Nakoľko žalovaný si zobral spoločné veci z domácností, z ktorej odišiel dňa 11.09.2022 a vymenil zámok na byte, musela požiadať o súčinnosť obec za účelom odovzdania kľúčov. Napadol aj jej matku, o zjavnej psychickej labilite žalovaného svedčí aj to, že zničil fotografie, na ktorých je žalobkyňa a dieťa a jej tvár prečiarokol centromfixkou. Fyzické a psychické týranie z jeho strany dospelo až do takého štádia, že musela na neho podať oznámenia na políciu dňa 23.09.2022 a 16.10.2022, ktoré sú zatiaľ bez výsledku.

3. Žalobkyňa na osvedčenie ňou tvrdených skutočností k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila potvrdenie OO PZ Vinica zo dňa 23.09.2022, ČVS: ORPZ-VK-OPDP5-167/2022-P, potvrdenie OO PZ Vinica zo dňa 16.10.2022 ČVS: ORPZ-VK-OPDP5-190/2022-P, podanie adresované Obecnému úradu Veľká Čalomija zo dňa 14.10.2022, lekársku správu z Nemocnice W. Levice, s. r. o. zo dňa 16.10.2022, lekársku správu z Chirurgickej ambulancie A. Z. L. zo dňa 17.10.2022.

4. Súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/12/2021-19 zo dňa 18.02.2021 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo žalovanému uložené, aby nevstupoval do bytu č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXX stojaceho na par. č. XXX/XX, nachádzajúceho sa vo K. L., vedeného Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálnym odborom K. D. na liste vlastníctva č. XXX pre obec a k. ú. K. L. o právoplatného skončenia sporu o obmedzenie, resp. úplné vylúčenie užívacieho práva žalovaného k predmetnému bytu. Zároveň súd uložil žalobkyni povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti žalovanému žalobu o obmedzenie, prípadne úplné vylúčenie užívacieho práva žalovaného k predmetnému bytu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2021. Žalobou žalobkyne o úplné vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu bolo začaté konanie vedené na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 12C/17/2021, konanie bolo na základe späťvzatia žaloby uznesením zo dňa 19.10.2021 zastavené.

5. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/22/2021 - 22 zo dňa 13.05.2021, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/74/2021 - 100 zo dňa 29.09.2021, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo žalovanému uložené nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom civilnom konaní, trestnom konaní alebo v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch. Na návrh žalobkyne bolo toto neodkladné opatrenie zrušené uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/22/2021-128 zo dňa 31.03.2022.

6. S poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej aj „CSP“), súd prvej inštancie opísal charakter a účel inštitútu neodkladného opatrenia, poukázal na to, že žalobca má povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia a povinnosť osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má bezodkladne poskytnúť ochrana, ako aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie mal za to že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Poukázal na rozhodnutia z predchádzajúcich dvoch konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vedených na Okresnom súde Veľký Krtíš, z ktorých vyplýva, že už v minulosti boli medzi stranami sporu nariadené neodkladné opatrenia, pričom neodkladné opatrenie vo veci vedenej pod sp. zn. 3C/22/2021 bolo zrušené len na návrh žalobkyne. Podľa súdu prvej inštancie je zrejmé, že po zrušení daného neodkladného opatrenia opätovne začalo medzi stranami sporu dochádzať k incidentom, čo mal osvedčené z trestných oznámení podaných žalobkyňou dňa 23.09.2022 a 16.10.2022, z lekárskeho správ o ošetrení žalobkyne, kde sa uvádza, že žalovaný mal do nej hodiť zámok a že bola manželom inzultovaná, ako aj z toho, že žalobkyňa požiadala o súčinnosť obce za účelom prístupu do bytu a vzatia si z bytu osobných vecí, ako aj vecí maloletých dcér. Preto podľa súdu prvej inštancie je dané riziko, že by mohlo dôjsť k ďalším incidentom medzi stranami, ktoré by mohli vyústiť do fyzického, resp. psychického násillia. Poukázal na to že, aj v

predošlých rozhodnutiach súd konštatoval, že žalovaný sa voči žalobkyni dopustil násilia. Súd inštancie následne podal definíciu násilia aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5M Cdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012. Súd prvej inštancie mal teda z pripojených spisov osvedčené, že žalovaný sa v minulosti voči žalobkyni dopustil násilia, pričom aj k tomuto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyne pripojila listinné dôkazy svedčiace o tom, že žalovaný sa voči nej násilia dopustil opakovane, v súhrne tieto dôkazy osvedčujú, že telesná integrita alebo duševná integrita žalobkyne môže byť konaním žalovaného ohrozená. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) CSP, ktorého účelom je poskytnúť žalobkyni dočasnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia.

7. S poukazom na ustanovenie § 336 ods. 1 veta druhá CSP súd prvej inštancie neuložil žalobkyni povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej z dôvodu, že podľa jeho názoru neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán vo veci, vzhľadom na plný úspech žalobkyne v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktoré následne doplnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Žalovaný poprel, že by do žalobkyne dňa 15.10.2022 hodil zámok (uviedol, že žiaden nepoužívali) a že by jej v dôsledku toho spôsobil poranenie, resp. hematóm na ľavom stehne, ktorý si vyžiadal lekárske ošetrovanie. Poukázal na to, že žalobkyňa išla na ošetrovanie pravého stehna, a to 1,5 dňa po tom, ako sa mal údajný skutok stať, nie ihneď, na ďalší deň opakovane navštívila iné zdravotnícke zariadenie za účelom „opravy“ pôvodnej lekárskej správy v tom smere, že sa jedná o ľavé stehno a že sa v nej neuviedlo, že na stehne sa nachádza krvná podliatina o veľkosti 4 x 3 cm. V podaní na polícii žalobkyňa zase uviedla, že jej mal hodiť zámok pred viacerými osobami do ľavého boku, následne uviedla, že do stehna. Za pravdivé žalovaný označil len tvrdenie žalobkyne, že pri sťahovaní sa v nehnuteľnosti nachádzali viaceré osoby, ktorých účasť zabezpečil vzhľadom na predchádzajúce skúsenosti so žalobkyňou, okrem iných aj starosta obce K. L. X. Z., Z. P. z obce K. L., O. X. z obce D. nad U., W. A. z obce Y., N. E. z obce K. L., O. S. z obce K. L. a jeho otec. Na preukázanie svojho tvrdenia, že k žiadnemu incidentu v daný deň nedošlo, predložil čestné prehlásenia týchto osôb (okrem otca). Preto považuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný.

11. Žalovaný označil za nepravdivé aj tvrdenie žalobkyne, že sa z bytu odsťahoval kvôli nemu, nakoľko on sa so synom odsťahoval k svojmu otcovi skôr ako ona sa ona presťahovala do bytu v obci D. nad U., za ktorý už predtým vyše roka uhrádzala nájomné, čo podľa neho nesvedčí o čistých úmysloch žalobkyne. Predložil fotografie, v akom stave zanechala byt.

12. Konanie žalobkyne označil za vypočítavé, zachádzajúce tak ďaleko, že bude nutné v poručenskom konaní nariadiť znalecké dokazovanie týkajúce sa psychického stavu žalobkyne. Poukázal na to, že všetky jej trestné oznámenia z minulosti (z roku 2021) skončili v jeho prospech a jej v minulosti podané návrhy na nariadenie neodkladných opatrení, žaloba o jeho úplné vylúčenie z užívania bytu a návrh na rozvod smerovali len k dosiahnutiu cieľa, že všetky tri deti budú zverené do jej osobnej starostlivosti a žalovaný bude prispievať na výživné vo výške, ktoré jej zabezpečí bezstarostný život. Motiváciu žalobkyne v späťvzatí týchto podaní videl žalovaný v tom, že z vykonaného dokazovania v konaní o rozvod vyplynulo, že žalobkyňa zavádza súd, keď vedome zamlčala, že má príjem vo výške cca 10 000,- € z príspevku 2% daní, o čom podľa žalovaného svedčí zápisnica o pojednávaní zo dňa 08.08.2021, žalobkyňa zistila, že jej podania neobstoja. Poprel, že dôvodom späťvzatí boli okolnosti v nich žalobkyňou uvádzané, že sa mali udobriť a že sa jej mal ospravedlniť, čo ju viedlo k tomu, že mi dala ďalšiu šancu. Uviedol, že sa jej vôbec neospravedlnil, nakoľko sa nemal za čo (ospravedlniť by sa mala ona jemu) a obnoviť spolužitie bol ochotný len kvôli deťom, ktoré ho prosili, aby sa vrátil, lebo

s matkou nevydržia a nechcú s ňou bývať. Napriek radám všetkých odborníkov, ktorí ho prosili, aby tieto konania dotiahol do konca a aby so späťvzatím nesúhlasil, hľadiac na záujem detí so späťvzatím súhlasil. Priložil úradný záznam o tom, že žalobkyňa navštívila svoju právnu zástupkyňu ustanovenú Centrom právnej pomoci za účelom ukončenia sporov.

13. Žalovaný ďalej uviedol, že ataky žalobkyne na jeho osobu sa budú zvyšovať, pretože mal. syn sa s ňou odmieta stýkať, jedna z mal. dcér - dvojčiek je tiež v jeho starostlivosti a odmieta byť s matkou a druhá je síce s matkou, ale podľa žalovaného len z dôvodu, že je na invalidnom vozíku, a preto nemôže konať, ako by chcela.

14. Dôvody podania tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobkyne preto žalovaný videl v nenávisti voči nemu a potrebe vyeskalovať situáciu, pretože žalobkyňa nevie spracovať negatívne emócie vyvolané správaním sa detí, ktoré ju po informatívnom stretnutí rodičov zo dňa 12.12.2022 odmietajú. Mala mu viackrát uviesť, že ho dá do väzenia a neprestane, kým tam nebude. Mal za to, že nie on je hrozbou pre žalobkyňu, ale ona preňho a ich deti, ktoré s ňou odmietajú tráviť čas kvôli jej stupňujúcej sa agresivite.

15. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a zaviazal ju na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

16. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Žalobkyňa trvala na tom, že sa žalovaného bojí, tento je nevyspytateľný a rozpory medzi stranami sporu sa eskalujú aj vzhľadom k tomu, že žalovaný manipuluje maloleté deti proti nej ako matke. Predložila zvukovú nahrávku v maďarčine, ktorá má svedčiť o incidente zo dňa 15.10.2022, kedy manžel hodil do nej zámok. Na jej otázku, prečo tak urobil, uviedol, že zámok je starý a aby nehovorila, že ju okradol o 5,- €. Dodala, že útok videla aj jej sestra, ktorá tiež vypovedala ako svedkyňa na OO PZ Vinica, ako aj na Okresnom úrade Veľký Krtíš, v prípade potreby si súd svedecké výpovede môže vyžiadať od týchto orgánov. Predložila kópiu svojej výpovede ohľadne tohto incidentu. Uviedla, že osoby, ktoré podpísali čestné vyhlásenie, sú v priateľskom vzťahu so žalovaným, ním predložené čestné vyhlásenia sú klamlivé v snahe pomôcť žalovanému. Ako dôvod ich prítomnosti uviedla pomoc pri sťahovaní nábytku žalovaným z bytu na 3. poschodí, nie aby boli svedkami jej útokov na neho, resp. ich prevencie. Dodala, že tieto osoby neboli v prítomnosti žalovaného po celý čas, niektorí ostali dole, nakladali nábytok na vlečku, O. X. tam bol prítomný len ráno 10 minút.

17. Pokiaľ žalovaný spochybňuje útok vzhľadom na dobu, za akú vyhľadala lekárske ošetrenie, uviedla, že modrina sa jej vytvorila až na druhý deň, preto kvôli bolesti a viditeľnému zraneniu lekára navštívila až deň po incidente. V čase útoku mala na sebe len tenké rifle a mikinu, nakoľko rýchlo vyskočila dole z bytu za účelom odovzdania kľúčov. Z ňou priloženej fotografie vyplýva, že pod zámkom mala na mysli vymeniteľnú vložku do dverí. Uviedla, že k chybám v pôvodnej lekárskej správe došlo z dôvodu, že ordinujúcim lekárom na pohotovosti bol Ukrajinec, mal veľa pacientov, preto sa pomýlil a namiesto ľavej strany v lekárskej správe uviedol pravú stranu stehna a neuviedol modrinu, hoci tá, ako aj opuch už boli viditeľné. Jedná o laterálnu, t.j. bočnú stranu ľavého stehna, preto uviedla vo výpovedi bok.

18. Žalobkyňa taktiež poprela, že by v inom súdnom konaní zavádzala ohľadne jej príjmu. Peniaze, na ktoré poukazuje žalovaný, nie sú jej príjmom, ale prostriedkami občianskeho združenia K. používanými na rehabilitácie, cvičenie, ubytovanie, stravu a cestovné, ako aj zdravotnícke pomôcky v súvislosti so zdravotným stavom postihnutej nechodiacej dcéry, ktoré neprepláca zdravotná poisťovňa. Účel ich použitia určujú stanovy občianskeho združenia.

19. Za nepravdivý žalobkyňa označila aj žalovaným podaný opis vzťahu maloletých detí k nej. Poukázala na to, že zo zápisnice z prvého pojednávania (zrejme v rozvodom konaní - poznámka odvolacieho súdu) zo dňa 18.08.2021 je zrejme, že ani jedno z detí neuviedlo, že by s ňou nechcelo byť, naopak K. si nevie predstaviť byť u otca celý deň, W. bola u otca najdlhšie tak 2 až 4 dni, nevie si predstaviť dlhší pobyt. Trvala na tom, že maloletého syna žalovaný ovplyvňuje a manipuluje, preto odmieta prísť do jej domácnosti. Keď bol u nej v decembri dvakrát na pár dní u nej, kedy neboli prítomné iné osoby, ani žalovaný, správal sa k nej láskavo. Maloletá W. sa po štyroch týždňoch u žalovaného, z ktorých dva týždne bola preč s druhou dcérou K. na rehabilitácii, vrátila domov ku nej a je s ňou doteraz.

20. Žalobkyňa zopakovala, že manželské spolužitie sa pokúsila obnoviť len kvôli deťom, pričom manžel (žalovaný) sa bol ochotný vrátiť späť do spoločnej domácnosti len pod podmienkou, že všetky konania budú právoplatne skončené. Žalobkyňa ďalej uviedla, že na informatívnom pohovore rodičov dňa 06.03.2023 sa žalovaný priznal, že vyjadrenie „že ho dá do väzenia“ produkovala jej matka, nie ona.

21. K žalovaným predloženým fotografiám ohľadne stav spoločného bytu uviedla, že tieto sú zo dňa 26.09.2022, deň potom, ako bola nútená sa tajne odsťahovať, mala len veľmi krátky čas na to, aby si pozbierala najdôležitejšie veci. Hlavne kvôli pohodliu K. si zabezpečila iný bezbariérový byt, kam sa odsťahovala aj kvôli správaniu manžela, ktorý sa hocikedy mohol vrátiť do spoločného bytu a potom by už nemala šancu sa odsťahovať. Zo spoločného bytu sa musela odsťahovať potajomky, pretože žalovanému v minulosti viackrát oznámila, že sa dcérami odsťahuje do nového bytu, s čím však on nesúhlasil.

22. Podľa žalobkyne sa žalovaný nevie zmieriť s tým, že ju svojim správaním stratil, stále jej vypisuje SMS správy, že ju ľúbi a chce ju naspäť, alebo naopak nadáva jej, vyhráža sa jej, hucká syna proti nej a izoluje ho od nej, aby ju týmto spôsobom získal naspäť. Uviedla, že uvedené SMS správy, ktorými disponuje, svedčia o schizofrenických sklonoch v správaní žalovaného (k vyjadreniu k odvolaniu ich nepriložila - poznámka odvolacieho súdu).

23. Uzavrela, že z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodu psychického teroru zo strany žalovaného bola nútená podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia; zo žalovaného, ktorého fyzická prevaha oproti nej je značná, naďalej pociťuje strach.

24. Žalovaný v odvolacej replike trval na tom, že tvrdenia a konanie žalobkyne sú účelové v snahe doceliť nariadenie ňou požadovaného neodkladného opatrenia. Rovnako postupovala žalobkyňa aj v roku 2021, kedy na základe identického trestného oznámenia (rovnako jej mal spôsobiť modrinu) zahľcovala súdy návrhmi na nariadenie neodkladných opatrení, žalobou na jeho vylúčenie z užívacieho práva k bytu, návrhom na úpravu práv a povinností k maloletým deťom a návrhom na rozvod manželstva. Následne, nakoľko on na rozdiel od žalobkyne bol schopný preukázať pravdivosť svojich tvrdení vidiac, že v týchto konaniach sa situácia nevyvíja v jej prospech, vzala návrhy a žalobu späť. Poukázal a k odvolacej replike pripojil rozhodnutie Okresného úradu Veľký Krtíš sp. zn. OU-VK-OVVS-2021/002975-006 zo dňa 17.08.2021, ktorým bolo priestupkové konanie voči nemu zastavené, nakoľko všetky tvrdenia žalobkyne zostali len v rovine tvrdení, pričom rovnako ako v súčasnosti aj v danom čase vyhľadala lekársku pomoc ex-post a nie hneď. Ďalej žalovaný poukázal na dôvody rozhodnutia o náhrade trov konania o vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k bytu v súvislosti so zastavením konania uvedené v uznesení Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12C/17/2021 - 60 zo dňa 19.10.2021, kde súd konštatoval rovnakú mieru procesného zavinenia na zastavení konania tak u žalobkyne, ako aj u žalovaného. Žalovaný týmito rozhodnutiami argumentoval ako dôkazmi o účelovom konaní žalobkyne v minulosti a mal za to, že s odstupom času 1,5 roka žalobkyňa opätovne koná účelovo, postupuje podľa rovnakého scenára. V dôsledku toho sa on musí pravidelne dostavovať pred orgány činné v trestnom konaní za účelom podávania vysvetlení, žalobkyňa zaťahuje do súčasných sporov aj maloletého syna, ktorý je pre podania žalobkyne taktiež vypočúvaný pred rôznymi orgánmi. Následne si k matke vytvára negatívny postoj, žalobkyňa to otáča proti nemu s tým, že syna proti nej štvie. Aj v súčasnosti podala žalobkyňa na neho 4 trestného oznámenia ktoré boli prejednávané na Okresnom úrade Veľký Krtíš, odbor všeobecnej vnútornej správy (dve z nich boli spojené do jedného konania).

25. Žalovaný naďalej popieral, že 15.10.2022 došlo k incidentu opísanému žalobkyňou vzhľadom na už v odvolaní uvedené nezrovnalosti, na ktorej časti tela a akým spôsobom malo k poraneniu dôjsť. Podľa žalovaného si to žalobkyňa dôsledne nepremyslela. Dodal, že po prevzatí kľúčov zostala v byte a sťahovala nábytok počas celého dňa, takže k poraneniu, pokiaľ nejaké mala, mohlo dôjsť aj vplyvom úderu do rohu nábytku, resp. iného telesa.

26. K tvrdeniu žalobkyne, že musela opustiť byt potajomky, pretože jej to mal zakázať, žalovaný uviedol, že nesúhlasil len so zmenou obvyklého pobytu maloletých, na čo má zo zákona právo, nakoľko žili v bytovkách vedľa seba a mal. deti navštevovali oboch rodičov bez problémov. Nakoľko sa žalobkyňa s dcérami odsťahovala cca 12 kilometrov, už nie je možné realizovať styk s maloletými dcérami tak, ako predtým. Žalobkyňa tvrdí, že ona sa rozhoduje o tom, kde deti bývajú a keď sa po odsťahovaní mimo obce K. L. dožadoval styku s dcérami, udala ho za obťažovanie.

27. Ďalej žalovaný rozoberal výpoveď žalobkyne v inom (trestnom) konaní zo dňa 16.02.2022 ohľadne ďalšieho incidentu týkajúceho sa dokumentov v byte nemajúcu priamy súvis s touto vecou, s ktorou taktiež nesúhlasil. V ostatnom v podstate zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní.

28. Žalovaný mal za to, že z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva snaha žalobkyne kriminalizovať ho, že žalobkyňa fabuluje a vytvára si vlastnú realitu. Preto trval na podanom odvolaní.

29. Žalobkyňa v odvolacej duplike trvala na skutočnostiach uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Okrem skutočností už tam uvedených uviedla, že žalovaný opakuje svoje tvrdenia a subjektívne skresľuje fakty tak, ako to vyhovuje jemu. Návrhy na začatie konaní, resp. žalobu vzala späť z dôvodu, že úprimne verila, že vzťahy medzi nimi sa zlepšia a deti budú vyrastať v úplnej rodine. Jej motiváciou určite nebolo to, že mala byť „neúspešná“ v sporoch, resp. konaniach.

30. K tvrdeniu žalovaného, že maloleté deti zaťahuje do ich sporov uviedla, že na žalovaného podala oznámenie jej matka za jeho správanie, maloletý syn bol vypočutý ako svedok na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní a ona s tým nemá nič spoločné. Opätovne vysvetľovala, prečo došlo k omylu pri popise, na ktorej časti je tela a k akému poraneniu došlo, opätovne poukázala na zvukovú nahrávku, z ktorej vyplýva, že manžel do nej hodil zámok a uviedol prečo, čím sa k tomu priznal a svedkom incidentu bola aj jej sestra. Poznamenala, že zranenie určite nevzniklo sťahovaním nábytku, pretože ona nábytok vôbec nesťahovala, manžel zobral skoro všetok nábytok so svojimi kamarátmi, mala už dávno zariadený byt vo K. K. nad U., takže zvyšok nábytku ani nepotrebovala a nechala ho v byte vo K. L.. Celý deň zostala v byte potom sama a zbalila si ešte menšie veci, oblečenie do tašiek a vriec.

31. Ďalej uviedla, že žalovaného udala za obťažovanie, pretože si chcel nasilu sadnúť do auta, s čím nesúhlasila a od čoho upustil, až keď videl, že volá políciu.

32. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 ods. 1 CSP preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko sa jedná o vec nariadenia neodkladného opatrenia, o ktorej ani súd prvej inštancie nemusí rozhodnúť na pojednávaní (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 329 ods. 1 CSP), v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie je potrebné vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

33. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

34. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o splnení podmienok ust. § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h) CSP na nariadenie neodkladného opatrenia, osvedčení dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a osvedčení potreby neodkladnej úpravy pomerov, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 CSP, § 380 CSP), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré vady nezistil. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd dopĺňa nasledovné:

35. Ako už uviedol súd prvej inštancie, pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúce osvedčenie, nie spoľahlivé preukázanie dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana a potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Žalobkyňa osvedčila dôkazmi pripojenými k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - najmä potvrdením OO

PZ K. zo dňa 16.10.2022 o podaní oznámení vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v spojení s lekáorskými správami zo dňa 16.10.2022 a 17.10.2022, ako aj zvukovou nahrávkou svedčiacou minimálne o tom, že k hodeniu zámkovej vložky zo strany žalovaného smerom k žalobkyni došlo, že jej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť konaním žalovaného ohrozená. Všetky dôkazy totiž súd hodnotí podľa svojej úvahy nielen jednotlivo, ale aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 ods. 1 CSP. Pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP - zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa postačuje možnosť, potencialita ohrozenia, nevyžaduje sa nevyhnutne reálne, skutočné ohrozenie na rozdiel neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP - zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko, či iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje ohrozená osoba. Postačilo teda osvedčiť vysokú pravdepodobnosť hroziaceho zásahu do integrity fyzickej osoby - žalobkyně zo strany žalovaného. Nezrovnalosti uvedené v lekáorských správach či v priestupkovom konaní možno okrem okolností opísaných žalobkyňou pripísať aj tomu, že je maďarskej národnosti a pri jej vyjadrovaní v priestupkovom konaní mohlo dôjsť z jej strany k nie celkom správne mu opisu miesta poranenia. Taktiež nemožno vylúčiť, že k vytvoreniu modriny, hematómu, či opuchu mohlo dôjsť s určitým časovým odstupom od poranenia.

36. Z hľadiska vyššie uvedeného nie je rozhodujúca ani okolnosť, že po nariadení rovnakého neodkladného opatrenia v minulosti (v roku 2021) na základe potenciálneho ohrozenia žalobkyně najmä pre skutok, ktorý sa mal stať 17.02.2021 nakoniec s odstupom času bolo priestupkové konanie pre tento skutok rozhodnutím Okresného úradu Veľký Krtíš, odbor všeobecnej vnútornej správy č. s. OU-VK-OVVS-2021/002975-006 zo dňa 17.08.2021 zastavené, nakoľko táto okolnosť vyšla najavo až dodatočne, teda v čase nariadenia neodkladného opatrenia podmienky pre jeho nariadenie podľa § 325 ods. 1, 2 písm. h) v spojení s § 326 CSP splnené boli, ako aj preto, že priestupkové konanie bolo zastavené z dôvodu uvedeného v § 76 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení (ďalej aj „zákon o priestupkoch“), že skutok nebol obvinenému (žalovanému) preukázaný, teda nie z dôvodu, že by bolo nepochybné, že sa nestal, teda nie z dôvodu uvedeného v § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Nemožno teda bez pochybností vylúčiť, že skutok sa mohol stať, nepodarilo sa ho však preukázať, a preto žalovaný nemohol byť postihnutý sankciou za spáchanie priestupku. Záonné predpoklady vyžadované Civilným sporovým poriadkom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP sú teda odlišné od zákonných predpokladov vyžadovaných zákonom o priestupkoch pre uznanie obvineného za vinného zo spáchania priestupku a jeho zodpovednosť za priestupok.

37. K čestným vyhláseniam predloženým žalovaným k odvolaniu, ktoré majú preukazovať, že k incidentu ohľadne hodenia zámkovej vložky do stehna žalobkyně dňa 15.10.2022 nedošlo odvolací súd uvádza, že sú vymedzené príliš všeobecne, nevyplývajú z nich v akom čase (od kedy do kedy) boli daní svedkovia prítomní pri sťahovaní a stranách sporu, teda bez pochybností nevylučujú, že k incidentu mohlo dôjsť a navyše sú v rozpore so zvukovou nahrávkou.

38. Pokiaľ ide o medzi stranami sporu rozporný opis dôvodov ukončenia predchádzajúcich civilných konaní, dôvodov, pre ktoré došlo v minulosti k obnoveniu manželského spoluzitia, príčin vystahovania sa zo spoločného bytu, žalobkyňou opísované schválnosti zo strany žalovaného pri sťahovaní sa zo spoločného bytu, fotodokumentáciu stavu bytu po jeho opustení žalobkyňou predloženú žalovaným, stranami sporu rozporný opis vzťahu mal. detí k stranám sporu ako ich rodičom, či pôvod sumy 10 000,- €, tieto okolnosti svedčia o zlých vzájomných vzťahoch medzi stranami sporu, nie sú však relevantné pre posudzovanie splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP. Sú taktiež prejavom snahy strán sporu o vzájomné spochybňovanie vierohodnosti ich skutkových tvrdení, neznamená to však automaticky, že možno už vzhľadom na vyššie uvedené vylúčiť, že telesná, resp. duševná integrita žalobkyně môže byť do budúcnosti konaním žalovaného ohrozená.

39. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalovaný napokon jednoznačne neuviedol, z akého dôvodu je pre neho nevyhnutne potrebné sa k žalobkyni približovať na vzdialenosť kratšiu ako 10 m, najmä ak sám uvádza, že žalobkyňa je agresorom a je pre neho nebezpečná, dokonca ho chce dostať do väzenia. Samotné nariadenie civilného neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze, resp. obmedzení priblíženia sa nemôže viesť (samozrejme v prípade jeho rešpektovania) k trestnoprávne mu postihu žalovaného, jeho účelom je eliminácia, resp. obmedzenie s vysokou pravdepodobnosťou hroziaceho rizika ohrozenia telesnej, či duševnej integrity fyzickej osoby.

40. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze uloženom žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov (s výnimkami odôvodnenými potrebou vykonania úkonov v iných konaniach týkajúcich sa žalobkyne a žalovaného), a to osvedčenie dôvodnosti nároku, ktorému sa ma poskytnúť ochrana a potreba neodkladnej úpravy pomerov. Taktiež možno konštatovať aj primeranosť (proporcionalitu) zásahu do práv a oprávnených záujmov protistrany - žalovaného, ktorým tým neutrpí závažnú ujmu.

41. V zmysle § 379 písm. a) CSP odvolací súd preskúmal aj od I. výroku vo veci samej závislý II. výrok o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozhodnutí, ktorým sa konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia končí o nároku žalobkyne na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania a neuviedol, v akej lehote má byť náhrada trov konania zaplatená. Formálna zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania teda súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentovali údaje o povinnosti a lehote na plnenie.

42. Uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade rozhodnutím, ktorým sa odvolacie konanie končí. Odvolací súd preto aplikujúc ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa zásady uvedenej v § 255 CSP vzhľadom na plný úspech žalobkyne aj v odvolacom konaní.

43. Odvolací súd dodáva, že o výške náhrady trov (prvoinštančného aj odvolacieho) konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Z toho dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 CSP od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

44. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP)

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).